

מסורת הש"ס

- 6 [ועיניו] (א)
- 7 [קודש] (ב) [עליו] (ג) [כבוד] (ד)
- 8 [מלה] (ה) [עליו] (ו) [עליו] (ז)
- 9 [קודש] (ח) [קודש] (ט) [קודש] (י)
- 10 [עין] (יא) [עין] (יב) [עין] (יג)
- 11 [קודש] (יד) [קודש] (טו) [קודש] (טז)
- 12 [קודש] (יז) [קודש] (יח) [קודש] (יט)
- 13 [קודש] (כ)
- 14 [קודש] (כא)
- 15 [קודש] (כב)
- 16 [קודש] (כג)
- 17 [קודש] (כד)
- 18 [קודש] (כה)
- 19 [קודש] (כו)
- 20 [קודש] (כז)
- 21 [קודש] (כח)
- 22 [קודש] (כט)
- 23 [קודש] (ל)

תורה אור השלם

- 1 אב ספ חלוא את עמי את דעני עמך לא תורה לו כעשה לא תשימוץ עליו נשך שהטוב כב כד
- 2 בספ לא נתן בשך השחר על נקי לא לקח עשה אלה לא ימות תלוש: תלים טו ה טהור עינים טראות קרע והביט אל עמאל לא תוכל למה תביט בוגדים תחרש כבלע רשע צדק מנטה:

- 3 חכוק א י
- 4 ובי ימוך אחיך עמך וגמבר לך לא העבר בו עבדת עבד:

- 5 וירא כה לו ובי חשידי גר ותושב עמך ומוך אחיך עמך וגמבר לגר תושב עמך או לעקר משפחת גר:

- 6 וירא כה לו וירא מעובר הוא ובגני עמו חשב אל משפחתו ואל אחוז אבותיו תושב: וירא כה פא

- 7 וכי ימוך אחיך ותשיה ידו עמך ותחוקת בו גר ותושב ודר עמך: אל תקח מאתו נשך ותרבות יראת מאלהיך וחי אחיך עמך:
- 8 וירא כה לה לו:

גליון הש"ס

- גם אין דבר נגהת ביעי
- עין כבי דין י"ג ע"ב
- כשי"ד ד"ה ה"ג יחזיק
- שם ד"ה ט"ס י"ב ע"ג
- עין ד"ה ט"ז ע"ד
- ד"ה ט"ח ע"ה
- ד"ה ט"ט ע"ו
- ד"ה ע"א ע"ב
- ד"ה ע"ב ע"ג
- ד"ה ע"ג ע"ד
- ד"ה ע"ד ע"ה
- ד"ה ע"ה ע"ו
- ד"ה ע"ו ע"ז
- ד"ה ע"ז ע"ח
- ד"ה ע"ח ע"ט
- ד"ה ע"ט ע"י
- ד"ה ע"י ע"יא
- ד"ה ע"יא ע"יב
- ד"ה ע"יב ע"יג
- ד"ה ע"יג ע"יד
- ד"ה ע"יד ע"טו
- ד"ה ע"טו ע"טז
- ד"ה ע"טז ע"יז
- ד"ה ע"יז ע"יח
- ד"ה ע"יח ע"יט
- ד"ה ע"יט ע"כ
- ד"ה ע"כ ע"כא
- ד"ה ע"כא ע"כב
- ד"ה ע"כב ע"כג
- ד"ה ע"כג ע"כד
- ד"ה ע"כד ע"כה
- ד"ה ע"כה ע"כז
- ד"ה ע"כז ע"כח
- ד"ה ע"כח ע"כט
- ד"ה ע"כט ע"ל

כדוי חייו. התירו לו ויותר מכאן אסור מדרכנין דלמא אתי למיסרך: רבינא אמר. מתניתין דקמין מליון אותן ברבית חסד עסקין: טעמא מאי אמרו רבנן. רבית נכרי אסור שמה ירגיל הנכרי אללו וילמד ממעשיו. לא גרסינן דלמא אתי למיסרך: אם

איזהו נשך פרק חמישי בבא מציעא

עא.

עין משפט
גר מצוה

קי א מ"י פ"ה מהלכות מילה וזהו חלוקה ג מתל לאזין ק"מ טושיע י"ד ר"ר ט"ו קמ"ט ספיק א: ק"א ב מ"ה ע"ג ח' ז מתל לאזין ק"מ טושיע ח"מ ט"ז ח' ספיק פ"ו:

לנכרי שרי ועי"ל דנני נח ללא קס דנקעמ דורא זה לא היה עונש שלא היה שעת חמית כל הממסין ולא נענש זה יותר משאר תמים שלא מיו בזאמה שעה אלא חזירו וזו בשביל כמו שקיימו אבותינו שאל המורה חע"פ של יתמן להס:

אדם קורא לחבירו רשע יודר עמו לח"ו. נמוג בתשובות הגאונים בשם רב דוקו גאון יודר עמו לח"ו רשאי לשרוף שלש מצואתו ומימה גדול מנין לו זה:

הא חזיון דלא עבדי הכי וסתובטטבס. ואל"ת דלמא משום שאר עבירות הכמונים כזאתו פסוק ושוחד על נקי לא לקח וי"ל דפירן דחזיון דלדיקס גמוריס נמי מתמוטטין ח"י לר"ע פירן דרדש כסוף מכות (דף ע"ב. ט"ז) עשה אלה עושה אחת מכל אלה לא ימוט: **או** לעקר זה הנמכר לעבודת כוכבים עצמה. ואל"ת למי' למכח נחר עקר משפחה גר דהיינו נכרי כיון דנמכר לעבודת כוכבים ח"י נמכר לנכרי וי"ל דה"ל לעבודת כוכבים של ישראל כגון פסלו של מיכה ח"י או לאו דכתיבי משפחה גר ח"ל דעקר היינו נכרי אבל אין לתמן דלעטרין משום גאולת קרובים דמגר מושב נפיק כ"ש נכרי:

אינו עובד לא את הבן ואלא את הבת. חגב נקי נקט נת דאפילו נמכר לישראל אינו עובד את הבת: לא תרבי כלבא. משום לזוט שפטים בעלמא לפי שהולך אחריה ש"ל נחשו ישראל על הזכור ועל הזכמה וגם אין אסור להמייחד מצואו

בכדי חייו רבינא אמר הכא בתלמידי חכמים עסקין טעמא מאי גזור רבנן וישמא ילמוד ממעשיו וכיון דתלמיד חכם הוא לא ילמוד ממעשיו איכא דמתני לה להא דרב הונא אהא דתני רב יוסף יאם כסף תלוה את עמי את העני עמך יעמי וכברי עמי קודם עני ועשיר עני קודם עני עני עירך עירך עירך עירך קודמין אמר מר עמי אמר לי הונא לא נצרכא דאפילו לנכרי ברבית ולישראל בחנם תניא אמר ר' יוסי יבא וראה סמויות עיניהם של מלוי ברבית יבא קורא לחבירו רשע יודר עמו לח"ו והם מביאין עדים ולבלד וקולמוס ודיו וכותבין וחוחמין פלוני זה כפר באלהי ישראל תניא ר' שמעון בן אלעזר אומר כל מי שיש לו מעות ומלוה אותם שאר ברבית עליו הכתוב אומר יבכספו לא נתן בנשך ושוחד על נקי לא לקח עושה אלה לא ימוט לעולם הא למדת ישכל המלוה ברבית נכסיו מתמוטטין והא קא חזיון דלא מופר ברבית וקא מתמוטטין אמר רבי אלעזר הללו מתמוטטין ועולין והללו מתמוטטין ואינן עולין וקמ"ל חב"ט בוגדים תחריש כבלע רשע עדיק ממנו אמר רבי הונא עדיק ממנו בולע עדיק גמור אינו בולע תניא רבי אומר גר צדק האמור לענין מכירה וגר תושב האמור לענין רבית אינו יודע מה הוא גר צדק האמור לענין מכירה דכתיב וכו' ימוך אחיך עמך ונמכר לך ואלא לך אלא לגר שנא' לגר ולא לגר צדק אלא לגר תושב שנא' לגר תושב ומשפחת גר זה הנכרי כשהוא אומר או לעקר זה הנמכר לעבודת כוכבים עצמה אמר מר ולא לך אלא לגר שנא' לגר למימרא דגר קני עבד עברי ורמיניה ואל"ת הגר נקנה בעבד עברי ואל"ת אשה וגר קנין עבד עברי גר לא נקנה בעבד עברי וישב אל משפחתו בעינין והא ליבא ואל"ת אשה וגר קנין עבד עברי אשה לאו אורח ארעא גר נמי גמירי דמקני קני דלא מקני לא קני אומר רב נחמן בר יצחק אינו קונה ודינו כישראל אבל קונה ודינו כנכרי דתניא ויהנרצע ויהנמכר לנכרי אינו עובד לא את הבן ולא את הבת אמר מר ואל"ת אשה וגר קנין עבד עברי נימא דלא כרבין שמעון בן גמליאל אומר אף את השפחות ואינה קונה את העבדים רבין שמעון בן גמליאל אלא קשיא כאן בעבד עברי כאן בעבד כנעני עבד עברי צניע לה עבד כנעני פריץ לה אלא הא דתני רב יוסף ארמלתא לא תרבי כלבא ואלא תשרי בר בי רב באושפיזא בשלמא בר בי רב צניע לה אלא כלבא כיון דמסריך בה מירתא אמרי כיון דכי שריא ליה אומצא מסריך בתרה אמרי אינשי משום אומצא דשריא ליה הוא דמסריך גר תושב האמור לענין רבית מאי היא דכתיב וכו' ימוך אחיך ונטה ידו עמך והחזקת בו גר ותושב וחי עמך אל תקח מאתו נשך ותרבות ויראת מאלהיך וחי אמר רב נחמן בר יצחק מי כתיב אל תקח מאתם כתיב מישראל תנו רבנן אל תקח מאתו נשך ותרבות אבל אתה נעשה לו ערב ערב

מוסף רש"י

אדם קורא לחבירו רשע יודר עמו לח"ו. נמוג בתשובות הגאונים בשם רב דוקו גאון יודר עמו לח"ו רשאי לשרוף שלש מצואתו ומימה גדול מנין לו זה: הא חזיון דלא עבדי הכי וסתובטטבס. ואל"ת דלמא משום שאר עבירות הכמונים כזאתו פסוק ושוחד על נקי לא לקח וי"ל דפירן דחזיון דלדיקס גמוריס נמי מתמוטטין ח"י לר"ע פירן דרדש כסוף מכות (דף ע"ב. ט"ז) עשה אלה עושה אחת מכל אלה לא ימוט: או לעקר זה הנמכר לעבודת כוכבים עצמה. ואל"ת למי' למכח נחר עקר משפחה גר דהיינו נכרי כיון דנמכר לעבודת כוכבים ח"י נמכר לנכרי וי"ל דה"ל לעבודת כוכבים של ישראל כגון פסלו של מיכה ח"י או לאו דכתיבי משפחה גר ח"ל דעקר היינו נכרי אבל אין לתמן דלעטרין משום גאולת קרובים דמגר מושב נפיק כ"ש נכרי: אינו עובד לא את הבן ואלא את הבת. חגב נקי נקט נת דאפילו נמכר לישראל אינו עובד את הבת: לא תרבי כלבא. משום לזוט שפטים בעלמא לפי שהולך אחריה ש"ל נחשו ישראל על הזכור ועל הזכמה וגם אין אסור להמייחד מצואו

